

eines Anführers der Kālukja HALL in Journ. of the Am. S. 6, 320, p. — 4) f. छा a) weissblühende DŪRVĀ H. an. MED. blaublühende DŪRVĀ und Gelbwurz RĀGĀN. im ÇKDr. eine Art Karaṅga ÇABDAK. im ÇKDr. — b) Bein. der Umā MED. N. der Dākshājanī in Gajā Verz. d. Oxf. H. 39, b, 8. — c) N. pr. der Mutter des 5ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇī H. 39. — d) eine treue Gattin ÇABDAR. im ÇKDr. — 5) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. — 6) n. N. pr. der Hauptstadt von Uḍḍāna LIA. III, 138. HIOUEN-TSANG I, 132. II, 314. fg. — Vgl. मङ्गल, कैतुक (auch MBu. 1, 7349), जय, पान, वित्त्व, संख्यामङ्गलान्यि, सम्मङ्गल, सर्वमङ्गला, सु, माङ्गलिक, माङ्गल्य.

मङ्गलकरणा (म + 2. क) n. das Sprechen eines Gebets vor dem Beginn eines Unternehmens MADHUS. in Ind. St. 1, 21, 22.

मङ्गलकारक (म + 1. का) adj. glückbringend: तत्र स्म दध्मुः शतशः शङ्खान् कान् MBu. 2, 1925.

मङ्गलकुठारमिश्र (म - कु + मिश्र) m. N. pr. eines Thürstehers Verz. d. Oxf. H. 139, a, 22.

मङ्गललौम (म + लौम) n. ein festliches Linnengewand, du. RAGH. 12, 8.

मङ्गलचाण्डिका und चण्डी (म + च) f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 23, a, 34. b, 1. 24, b, 26. fgg. WILSON, Sel. Works I, 246. Nach ÇKDr. = दुर्गा.

मङ्गलच्छाय (मङ्गल + छाया) m. Ficus infectoria Willd. (ब्रत) RĀGĀN. im ÇKDr.

मङ्गलगिरि (म + गि) m. N. pr. eines Berges: माहात्म्य Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 79.

मङ्गलतूर्य (म + तूर्य) n. ein bei festlichen Gelegenheiten gebrauchtes musikalisches Instrument: निनदत्तु तूर्येषु PAṆKAT. 138, 5. निस्वना: RAGH. 3, 19. — Vgl. मङ्गलातोय.

मङ्गलदेवता (म + दे) f. Schutzgottheit; s. ब्रह्म.

मङ्गलधनि (म + ध) m. ein glückverheissender Laut H. 4. 108.

मङ्गलपत्र (म + पत्र) n. ein als Amulet dienendes Blatt ÇĀK. 49, 16. — Vgl. मङ्गलपात्र.

मङ्गलपाठक (म + पा) n. Segensprecher, Glückwünscher von Profession H. 794. HALĀJ. 2, 280. DAÇAK. in BENF. Chr. 201, 10. कल्याणि (wohl कल्याणी zu lesen wegen des folgenden ते) ते ऽस्तु सुप्रातमनये वीरसूभय । इति प्रबोधयामासुः पठैर्मङ्गलपाठकाः ॥ PĀRÇVANĀTHAK. bei AUFKECHT, HALĀJ. Ind. VENISAM. 2, b, 9.

मङ्गलपात्र (म + पात्र) n. ein glückverheissendes Gefäss oder ein glückbringende Gegenstände enthaltendes Gefäss ÇĀK. 49, 16, v. 1. für मङ्गलपत्र bei MONIER WILLIAMS.

मङ्गलपुर (म + पुर) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 133, b, 8. — Vgl. मङ्गल 6.

मङ्गलपुष्प (म + पुष्प) n. eine glückbringende Blume; davon adj. मय (l. इ) daraus gebildet: स्रज् RAGH. 6, 84.

मङ्गलप्रतिसर (म + प्र) m. Amuletschnur DAÇAK. in BENF. Chr. 201, 5.

मङ्गलप्रद (म + प्रद) 1) adj. Glück bringend Verz. d. Oxf. H. 20, a, 3 v. u. — 2) f. छा Gelbwurz ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मङ्गलप्रस्थ (म + प्रस्थ) m. N. pr. eines Berges BUĀG. P. 5, 19, 16 VP. 180. N. 3.

मङ्गलवचस् (म + व) n. Glück wünschende Worte, Glückwunsch: त्रिविति मङ्गलवचः KĀURAP. 11.

मङ्गलवत् (von मङ्गल) 1) adj. gesegnet. — 2) f. वती N. pr. einer Tochter Tumburu's KATHĀS. 43, 177.

मङ्गलवाद (म + वाद) m. Glückwunsch; Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 243, a, No. 612. HALL 41.

मङ्गलवादिन् (म + वा) adj. einen Glückwunsch sprechend R. GORR. 2, 17, 9.

मङ्गलवाद्य (म + वाद्य) n. ein bei feierlichen Gelegenheiten gespieltes musikalisches Instrument VID. 336; vgl. u. मङ्गलातोय.

मङ्गलवार (म Mars + वार) m. Dienstag HAUGHT.

मङ्गलवृषभ (म + वृ) m. ein alles Gute versprechender —, ein stattlicher Stier PAṆKAT. 8, 15 (ed. orn. 4, 7).

मङ्गलशंसन (म + शं) n. das Sprechen eines Glückwunsches H. 272.

मङ्गलशब्द (म + शब्द) m. Glückwunsch VARĀH. BRU. S. 48, 49.

मङ्गलसामन् (म + सा) n. ein glückverkündendes Sāman TRIK. 3, 3, 195.

मङ्गलस्नान (म + स्नान) n. eine feierliche Abwaschung H. 4. 109.

मङ्गलागुरु (मङ्गल + गुरु) n. eine besondere Art Agallochum RĀGĀN. im ÇKDr.

मङ्गलाचरण (मङ्गल + घ्रा) n. Gebet um glückliches Gelingen einer Sache SĀH. D. 1, 5. PRAJOGARATNA, SĀṆSK. K. und PRĀJACĪTTEND. am Anf. Verz. d. Oxf. H. 223, b, 26.

मङ्गलाचार (मङ्गल + घ्रा) m. das Hersagen eines Gebetes und die Beobachtung anderer glückverheissender Cerimonien: युक्त M. 4. 145. fg. संपन्न MBu. 13, 1573. KULL. erklärt: अभिप्रेतार्थसिद्धिमङ्गलम् । तदेतुवेन गौरिचनादिधारणमपि मङ्गलम् । गुरुसेवादिकमाचारस्तत्रोक्तः.

मङ्गलातोय (मङ्गल + घ्रा) n. eine bei feierlichen Gelegenheiten geschlagene Trommel: मङ्गलातोयवाद्यनिर्द्दिदिनिर्द्दि (पुरी) VID. 336. — Vgl. मङ्गलतूर्य.

मङ्गलदिशवत् (मङ्गल - घ्रा + वृत्) m. ein Glückwünscher von Profession M. 9, 258.

1. मङ्गलायन (मङ्गल + घ्रा) n. der Weg zum Heil: परम - BUĀG. P. 5. 3, 11. परममहा 6, 17.

2. मङ्गलायन (wie oben) adj. den Weg des Heils wandelnd BUĀG. P. 4, 22, 7.

मङ्गलारम्भ (मङ्गल + घ्रा) adj. Glückliches unternehmend, dessen Unternehmungen glücklich ausfallen, Beiw. Gaṇeṣa's PAṆKAT. 4, 7, 86.

मङ्गलालम्भन (मङ्गल + घ्रा) n. das Berühren glückbringender Gegenstände MBu. 3, 1302. 12, 1904.

मङ्गलावट (मङ्गल + घ्रा oder मङ्गला + वट) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Verz. d. Oxf. H. 77, b, 17.

मङ्गलावात (मङ्गल + घ्रा) m. Tempel: घनङ्ग VID. 9.

1. मङ्गलाव्रत (म + व्रत) n. das Gelübde der Umā Verz. d. Oxf. H. 70, b, 28.

2. मङ्गलाव्रत (wie oben) adj. für Umā lebend, Bein. Çiva's Çiv.

मङ्गलाशास्त्र (म + शास्त्र) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 239, a, 10.

मङ्गलाङ्गिक (मङ्गल + घ्रा) n. eine zum Gelingen einer Sache täglich vollbrachte religiöse Handlung H. 4. 108.

मङ्गलिकं (von मङ्गल) adj. so scheinen die Lieder des 18ten Kāṇḍa